

Bilag 16.

ufuldkomment, og at der står meget tilbage at udrette.

Det hedder således i resolution 728 F (XXVIII), at menneskerettighedskommissionen ingen beføjelse har til at gribe ind over for klager vedrørende menneskerettigheder. Samtidig opstiller denne resolution dog en vis procedure for behandlingen af sådanne klager for at sikre, at menneskerettighedskommissionen kan blive gjort bekendt med henvendelser om menneskerettigheder, og at regeringernes opmærksomhed henledes på klager, som har deres udgangspunkt i forhold inden for deres eget landområde.

Den omstændighed, at der, så længe FN's menneskerettighedskonventioner ikke er trådt i kraft, endnu ikke er etableret en formel klageprocedure, bør efter dansk opfattelse ikke udelukke, at individuelle klager gøres til genstand for drøftelse i menneskerettighedskommissionen. Fra dansk side kan man derfor støtte det resolutionsforslag IX, som ECOSOC har anmodet medlemslandene om at fremkomme med deres syn på, og som på ny vil komme til behandling på ECOSOC's 48. samling.

De talrige klager, der hvert år indløber til menneskerettighedskommissionen udspringer af vidt forskellige beavæggrunde, og den bedste måde, hvorpå FN kan beskæftige sig med disse spørgsmål, er at underkaste dem en grundig overvejelse i menneskerettighedskommissionen og eventuelt forelægge dem til udtalelse for de pågældende landes regeringer, således at samtlige relevante kendsgerninger i disse klagemål kan blive bragt frem. Netop fordi klagerne har så vidt forskellig baggrund, findes der ingen enkelt løsning på dem. I visse tilfælde, hvor det drejer sig om forfølgelse på grund af race-mæssige eller religiøse forhold, vil en udgang for de pågældende minoritetsgrupper til at udvandre til et andet land kunne være en farbar vej. I andre tilfælde, hvor klagen reflekterer en grundlæggende uoverensstemmelse mellem klageren og det politiske system i det land, hvori han er bosat, er det klart, at FN må vise stor skønsomhed ved sagens behandling. Ikke desto mindre er det den danske regerings opfattelse, at man selv i sådanne tilfælde bør følge den almindelige regel om, at klagen i hvert fald bør kunne forelægges menneskerettighedskom-

missionen til underretning og eventuelt forhandling med det pågældende lands regering.

Klager over danske retsforhold er blevet behandlet i et større forum, bl. a. ved Europarådets menneskerettighedsdomstol, og for tiden verserer en sag for FN om dansk straffelovgivning. En fange har henvendt sig til verdensorganisationen og menneskerettighedskommissionen med klage over den såkaldte tidsbestemte straf, som benyttes i Danmark, i tilfælde, hvor domstolen mener, at forvaring bør gå hånd i hånd med psykiatrisk resocialisering. De danske myndigheder vil til sin tid fremkomme med et svar på denne individuelle klage. Fra dansk side anser man det for vigtigt at enhver klage ligesom denne, der blev kanaliseret gennem FN's informationskontor i København, uden hindring kan nå frem til De forenede Nationer og menneskerettighedskommissionen.

Det er den almindelige danske holdning, at det er yderst vigtigt, at der foregår en stadig debat om menneskerettighederne, såvel på det civile og politiske som på det økonomiske, sociale og kulturelle område. Vi føler, at det kun kan gavne et samfund, at afvigende synspunkter åbent kommer frem og behandles med henblik på at finde løsninger, som kan fremme udviklingen af menneskerettighederne og styrke den enkeltes forhold og stilling.

Vi føler derfor også, at det er meget vigtigt, at der i FN foregår en stadig og stærk meningsudveksling om disse problemer. I det lange løb vil ingen regering, ingen gruppe af mennesker og ingen enkeltperson kunne undgå at blive påvirket. I længden kan forhåbentlig ingen sidde pres og krav fra en hel verden overhørig.

Vi er derfor også indstillet på at støtte alt, der fremmer oplysningen og den åbne debat i FN og dets organer om alle former for forskelsbehandling og intolerance, og vi er indstillet på at deltage aktivt i iværksættelsen af de forholdsregler, vi til enhver tid finder passende til at fremme menneskerettighedernes fulde gennemførelse overalt. Den danske regering undersøger for tiden, hvilke lovændringer, der vil være nødvendige, for at Danmark kan ratificere to af de vigtigste internationale instrumenter på dette område. Konventionen om afskaffelse